

Meditsiinidoktor Triin Eller

15. jaanuaril 2010 kaitses Triin Eller meditsiinidoktori väitekirja “Immune markers in major depression and in antidepressive treatment” („Immuunmarkerid depressiooni ja antidepressantravi korral“).

Juhendajad olid prof Veiko Vasar ja dr Eduard Maron TÜ psühhiaatrikliinikust ning dr. Jakov Šlik Ottawa Ülikoolist. Oponeeris Turu Ülikooli prof Raimo K. R. Salokangas.

Uurimuse eesmärgiks oli leida seoseid depressiooni, depressiivsete sümptomite ja lahustuva interleukiin-2 retseptori (sIL-2R), tuumorinekroosifaktor alfa (TNF- α) (anti-TPO) ning türeoidperoksidaasi autoantikehade vahel. Uuriti ka selektiivse serotoniini tagasihaarde inhibiitori estsitalopraami lühi- ja pikaajalist mõju seerumi interleukiin-8-le (IL-8), sIL-2R-tele ja TNF α -le depressiivsetel patsientidel monoterapias ja kombinatsioonis bupropiooniga. Püüti selgitada, kas seerumi tsütokiinide kontsentratsioon ja/või anti-TPO-positiivsus võib ennustada ravivastust antidepressandile.

Depressiivsetel patsientidel oli madalam TNF- α tase võrreldes eutüümsete isikutega. Depressioonipatsientidel, kes olid eelnevalt elu jooksul saanud antidepressantravi, oli oluliselt madalam TNF- α tase kui tervetel kontrollisikutel ja eelneva ravita patsientidel. sIL-2R muutused olid erinevad estsitalopraamravile reageerinud ja mittereageerinud patsientidel. Ravi estsitalopraamiga ei mõjutanud oluliselt IL-8 ega TNF- α taset. Estsitalopraami kombineerimine bupropiooniga 6 nädala vältel põhjustas IL-8 taseme tõusu seerumis, sIL-2R ja TNF- α kontsentratsioonid oluliselt ei muutunud. Ravieelne TNF- α tase oli estsitalopraamravile reageerinud patsientidel madalam kui raviresistentsetel isikutel.

Esines tendents, et raviresistentsete naispatsientide hulgas oli enam anti-TPO-positiivseid isikuid kui ravile reageerinute hulgas. Naispatsientide ja tervete naiste vahel ei ilmnunud erinevust türeoidhormoonide (täpsemalt kogu T3, vaba T3, vaba T4 ja TSH) sisalduses.

Tuuli Ruus
Tuuli.Ruus@ut.ee